

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. XXIV. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972050048880/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Han var hendes Kavalier paa Ballerne, i Teatret og i Selskabslivet.

En Forlovelse, han i disse Aar forvildede sig ind i, prøvede han at gennemføre, men det gik ikke.

Den Krise, han var sluppet udenom, trak nu sammen om ham igen. I Aarene 1836—37 naaede han Nulpunktet, den fuldstændige Følelse af Tomhed og Intethed. I et Brev fra denne Tid kan han f. Eks. skrive: »En saa fortørret Hjerne, et saa sammenskrumpet Hjærte, som jeg slæber med mig, hvor jeg færdes, kan aldrig mere befrugtes, end ikke af det rigeste Stof.« Dybere endnu end disse Linjer fra et Brev til en Ven gaar et Par Strofer, som Winther skrev i 1836 (Side 228). Her taler Winther med sig selv. Det lille Digt er mærkeligt i hele Winthers Lyrik ved sin rent personlige Karakter. Winther lod det da heller ikke komme med i nogen Digt-samling fra denne Periode. Det laa mellem hans Papirer efter hans Død. Den første Strofe skildrer hans sjælelige Tomhed og i den sidste Strofe gør han sit Livs Regnskab op uden store Ord og Gebærder, men med en Ærlighed og Jævnhed, der gaar til Hjertet.

Winther stod igen, hvor han havde staaet i 1830. Han indankede sit Liv for Moderens Minde. Det vil sige: han maalte sig selv med den menneskelige og sædelige Norm, der laa i hans Sind som arvede Impulser fra hans Slægts Liv gennem mange Generationer i et kristeligt-borgerligt Samfund og som videre havde faaet Indhold og Præg af hans egne Erfaringer, af hvilke Moderen og Barndomshjemmet og alt, hvad dertil hørte, dannede den inderste, faste Kerne. Der er naturligvis et helt Komplex af forskellige Momenter, der virker sammen her og fører til Winthers Dom over sig selv. Det er borgerlige Momenter som Usikkerheden i hans Stilling som kun Digter, uden noget fast, ovenikøbet med en ikke ringe Gæld. Det er Momenter, som hans Tvivl og hele religiøse Uklarhed, der i sig selv har staaet for